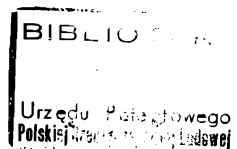


URZĄD PATENTOWY



A64m 5/24



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 8865.

Kl. 30 k 4.

Mozes Słowes
(Wilno, Polska).

Strzykawka ampułkowa.

Zgłoszono 2 marca 1927 r.

Udzielono 5 maja 1928 r.

Znane strzykawki do robienia zastrzyków bezpośrednio z ampułki w każdej z nich umieszczonej, zawierającej szczelnie zamknięty płyn sterylizowany, posiadają budowę zbyt skomplikowaną i przez to są niedogodne w użyciu.

Wynalazek niniejszy dotyczy ulepszonej strzykawki tego rodzaju.

Na załączonym rysunku uwidoczniiony jest przedmiot wynalazku, przyczem fig. 1 przedstawia ampułkę według wynalazku, fig. 2, 3 przedstawiają przekroje gumowych korków zamykających hermetycznie ampułkę, fig. 4 przedstawia strzykawkę według wynalazku, fig. 5, 6, 7, 8, 9 wskazują jej części składowe.

Ampułka według wynalazku (fig. 1) składa się z cylindrycznej rurki szklanej 1, której wyloty są zamknięte gumowymi

korkami 2 i 3 (fig. 2 i 3). Korek 2 formy cylindrycznej z takimże wewnątrz wydrążeniem 4 zakończony jest płaską tarczą 5.

Denko 6 wyżłobienia 4 jest znacznie cieńsze od tarczy w tym celu, aby można go było z łatwością przebić igłą.

Korek 3 posiada kształt cylindryczny o dwóch otaczających go pierścieniach 7, 8 jednakowej lub różnej grubości, lecz jednakowej średnicy.

Strzykawka według wynalazku (fig. 4) jest składana i zawiera metalową rurkę 9 w formie cylindra z podłużniami z dwóch boków okienkami, na której jednym końcu osadzona jest część metalowa 10 z nagwintowanym trzpieniem 11 do nakręcania metalowej rurki 12. Na drugim końcu rurki 9, posiadającym półokrągłe zagłębienia 13, osadzone jest zamknięcie A, za-

wierającą część 14; Wewnątrz której umieszczona jest zgóry wkładkę 16 ze sprężynką, a następnie na wierzchu tej wkładki umieszczona jest nasadkę 17.

W ten sposób złożone zamknięcie A nasadza się na górny koniec rurki 9 i przytwierdza się do niej zapomocą niewidocznych na rysunku śrubek, wkręcanych w nagwintowane otwory 18 rurki 9. Zamknięcie A jest zatem na tych śrubkach odchylane dla włożenia ampułki (fig. 1) do środka rurki 9 (fig. 5). Przez środek zamknięcia A wkłada się zdołu pręt 19, na który nakręca się rączkę 20.

Igła zastrzykowa według wynalazku (fig. 10) osadzona jest w pierścieniu 21 z miękkiego metalu. Koniec 22 igły jest, jak zwykle, zaostroszony i skośnie ścięty, podczas gdy drugi koniec 23 jest również zaostroszony, lecz ścięty równo.

W celu dokonania zastrzyku postępuje się w sposób następujący: odkręca się rurkę metalową 12 i od strony większego jej otworu wkłada się igłę zastrzykową końcem ostrym 22 tak, że pierścień 21 opiera się o dno zagłębienia wskazanej rurki. Rurkę 12 z umieszczoną w niej w ten sposób igłą zastrzykową nakręca się zpowrotem na trzpień 11, wskutek czego koniec 23 igły zastrzykowej wejdzie do wnętrza rurki 9. Następnie odchyla się zamknięcie A wraz z wysuniętym możliwie najwyżej prętem 19 i w odkryty otwór rurki 9 wstawia się ampułkę korkiem 2 nadół. Wskutek nacisku ampułki, który może być dokonany palcem, igła końcem swym 23 przebija denko 6 korka 2 i zanurza się w cieczy ampułki. Zamknięcie A przechyla się zpowrotem na miejsce i strzykawka jest gotowa do użycia w ten sposób, że przy naciskaniu na rączkę 20 koniec pręta 19 przesuwając korek 3 ampułki, który

działa wówczas jako tłok, wtłaczając płyn do igły przez jej koniec 23, a następnie przez jej koniec 22 do tkanek organizmu. W ten sposób sterylizowany płyn zastrzykowy nie traci własności antyseptycznych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Strzykawka do robienia zastrzyków z cylindrycznej ampułki w niej umieszczonej, zakrytej szczelnie na swych końcach gumowymi korkami, z których jeden, zaopatrzony w pierścienie, służy jako tłoczek, naciskany zapomocą pręta, przepuszczonego przez górne zamknięcie strzykawki, dolny zaś korek przebija się igłą zastrzykową przepuszczoną przez dolną końcówkę strzykawki i przytrzymywaną pośrodku zapomocą zewnętrznego zgrubienia w łączniku śrubowym, znamienna tem, że wskazane zamknięcie zawiera część uchwytną (14) odchylaną w bok na czopach, umocowanych na rurce strzykawki i zaopatrzoną od dołu w rurkową wkładkę (16) ze sprężynką, a od góry — w nasadkę (17), w celu zapewnienia dokładnego prowadzenia pręta tłokowego (9).

2. Ampułka do strzykawki według zastrz. 1, znamienna tem, że jej przedni korek (2) o kształcie cylindrycznym posiada wewnątrz cylindryczne wydrążenie i jest zakończony tarczą (5) o średnicy większej, niż jego średnica, przyczem środek tarczy tworzy dno (6) wydrążenia o grubości mniejszej, niż grubość wskazanej tarczy w tym celu, aby igła swym równo ściętym końcem (23) łatwo mogła je przebić.

Mozes Słowes.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

